

Referat: Catherina Deshayes Monvoisin, cea mai mare criminala a istoriei

În galeria de otrăvitori, principalul loc revenea Catherinei Deshayes Monvoisin, numita La Voisin, despre care Funck-Brentano spunea că este cea mai mare criminală a istoriei. Întreaga societate nobilă și bogată din acea vreme și, așa cum se va afla mai târziu, chiar favorita regelui o frecventa, recurgând la vrajitoriile ei (în schimbul unor importante sume de bani), pentru a rezolva probleme de familie, de dragoste sau de moștenire. Soluția era totdeauna moartea celui nedorit. Cu ajutorul abatelui Guibourg, La Voisin practica magia neagră, celebrând liturgiile în cursul cărora erau sacrificați copiii nou-născuți, furati sau vânduți.

"Este ușor de închipuit, scrie Funck-Brentano, stupoarea lui Ludovic al XIV-lea, a ministrilor săi, a șefului poliției când au fost descoperite aceste crime. Groaza răspândită era cu atât mai mare, cu cât chimistii și medicii experți din acea vreme erau incapabili să descopere urma otrăvii în cadavre".

La Voisin și complicii ei își botezau otrava "praf de succesiune". Ea nu lucra singură ci făcea parte dintr-o societate de otrăvitori, printre care se pot cita Vanens, Sainte Colombe și Bachimont. Grupul acestora vindea arsenic, vitriol și sublimat corosiv tuturor amatorilor și mai ales femeilor maritate grabite să devină văduve. În piețe, alături de ei, erau jonglerii, care aveau ca scop să le servească drept paravan pentru adevăratele lor preocupări; ei străbăteau țările, în lung și-n lat, pentru desfacerea macabrei marfi. Astfel Vanens călătorea cu predilecție prin Germania, Italia și Franța. Acești saltimbanci erau depozitarii unor mari cantități de produse toxice, pe care le desiașeau prin intermediul unor femei ca Lai'orest, Chapelain și Beauregard. Intermediarele își recrutau clientela din toate paturile Societății.

Preocupările lor cuprindeau o arie largă de "afaceri": provocarea de avorturi, obținerea unor moșteniri, schimbarea sotului sau a soției. Femeile, după spusele acestora, constituiau clientela cea mai numeroasă și care plătea cel mai bine. Aceste femei vindeau pe bani gheață clienților serioși: lichide și prafuri ce conțineau cantități mari de arsenic și venin de broască raioasă. Vânzarea otrăvurilor era însoțită uneori de descantece, liturgiile negre, incantații magice învaluite în fum de mirodenii etc.

La puțin timp după arestarea lui Vanens și Bachimont a fost încarcerat și La Bosse - care se ocupa cu prepararea și vânzarea otrăvurilor de mai bine de douăzeci de ani -, Vigoureux, precum și soția unui croitor, care făcea comerț cu La Voisin, arestată la 12 martie. În declarațiile pe care aceasta din urmă le-a făcut privitor la practicile sale de vrajitorie, se remarcă pasajul următor: "Am deprins, încă de la vârsta de nouă ani, practica neoromanticii și importanța fizionomiei. Calugarii m-au persecutat la început pentru aceste preocupări, dar, având prilejul să ofer serviciile mele unor mari prelați în timpul sederii mele la Paris, nu am mai avut de ce mă teme". A negat că "știința" sa ar fi servit la uciderea cuiva. A recunoscut că a vândut "pudră de iubit", horoscoape și remedii, însă

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

toate fara a primejdui viata cuiva.

Cu toate acestea, vrajitoarea a fost acuzata ca a facut trafic cu praf de mac si praf de diamant si in final s-a decis sa recunoasca totul, denuntandu-si complicii, printre care un duce, un curtean si trei preoti - Sage, Mariette si Davot - toti trei mesteri abili in a folosi arsenicul-si sublimatul corosiv.

Asasinarea sotului incomod sau prea putin generos devenise un lucru obisnuit in inalta societate a acelor vremuri. Eia indeajuns o vizita la faimoasa La Voisin, precum si plata onorariului cerut. Doamna de Dreux, sotia unui inalt magistrat al parlamentului, doamna Lef ron, fiica unui consilier al curtii supreme de justitie, bogata doamna de Poulailon si multe altele au fost aduse in fata tribunalului special pentru a raspunde de aceeasi crima, asasinarea sotului cu ajutorul vrajilor sau otravurilor . Acestea s-au bucurat insa de o surprinzatoare ingaduinta, care - in cazul celei din urma - a mers pana la achitare.

Ceea ce la inceput a ingrozit Parisul, a inceput, sa devina un joc, socotit de unii chiar distractiv si subiect de discutie in saloanele protipendadei. Dar aceeasi "distractie" practicata de femei care nu apartineau nobilimii, ca vaduva Urunet sau femeia Rebill , erau pedepsite cu cea mai mare asprime.

La Voisin este condamnata, dar, desi hotararea prevedea si aplicarea torturii, ea este scutita de aceasta pedeapsa ca urinare a interventiilor clientilor sus-pusi, interventii determinate nu de mila, ci de teama ca nu cumva sa vorbeasca prea mult, compromitand astfel si alte persoane la care cercetarile tribunalului nu ajunsesera inca. De altfel, vrajitoarea va declara singura ca "simte de datoria ei sa spuna, pentru a-si descarca constiinta, ca un mai e numar de persoane, de toate conditiile si calitatile, i s-au adresat spre a obtine mijlocul de a ucide si ca desfriul este prima cauza a tuturor acestor crime".

intrucat cercetarile dezvaluiau lucruri din ce in ce mai grave si mai apropiate de tron, regele, pentru a limita scandalul, a dispus scoaterea din dosare a unor declaratii, carora personal le-a dat foc, iar la data de 1 octombrie 1680, a hotarat chiar suspendarea sedintelor tribunalului.

Este de ajuns sa amintim ca, printre persoanele vizate de depozitiile otravitoarelor, figurau, in afara de doamna de Montespan, favorita regelui despre care am mai vorbit, ducesa de Orl ans. Henriette d'Angleterre (invinuita de a fi celebrat chiar in palat o liturghie neagra impotriva sotului ei), doamnele de Polignac si de Gramont (care incercasera, pentru a-l cuceri pe rege, s-o otraveasca pe Louise de la Valli re, contesa de Soissons). Aceasta, avertizata chiar de rege, fugi in Olanda pentru a se salva.